

מרים שלום ,
העט כבר אינה רצה על פני הנייר כיוון שהלב יודע כי בעוד מספר ימים אפשר יהיה להעביר רשמים לא
על-ידי הדואר כי אם פנים אל פנים . על כל פנים את מיטב הרשמים נשאיר ליום חמישי בערב אי"ה , אך
לכתוב בכל זאת יש טעם .
דוקא במוצאי-שבת זה לא ישבתי בבית לבד כי אם הלכתי לסרט עם יפה , אך השיחה שהתנהלה בינינו
היה שוב , כרגיל, עלייך . כנראה אי-אפשר אחרת .
במשך כל ימות השבוע אני עובד קשה מאד ולא תהיה זו הפרזה לומר שמבוקר עד מאוחר בערב אני
לומד [משפטים וספרות] . העומס הוא עצום , העבודה רבה והיממה קצרה מאד .
קיווייתי , שרבקה תבוא לשבת זו [הקודמת] , שהבית יהיה יותר מגוון ועשיר והתאכזבתי כשנודע לי שהיא
לא באה. כבר הכנתי עצמי לקראת זה ויהיה למה לצפות בסוף שבוע מייגע של עבודה ולימודים זה
משאיר אותך מאוכזב ושקוע בתוך הלימודים בלי ציפיה לקראת משהו. השבוע אי"ה יש לי ציפיה כפולה
0 אפילו משולשת , הציפיה אלייך היא ממילא כפולה תמיד) וזה נותן טעם לשבוע מטורף של לימודים .
כל יום בשבוע מקדם לקראת משהו ואינו משקע אותך בתוכו כך סתם.
הערה קטנה בקשר למה שכתבת " כשאני עצובה - כל הטוב נשכח כשטוב כאן – השעות האחרות
אינן מופיעותחבל שאי-אפשר למזג הכל יחד " כשאני חותם WשלךW אני מביע בזה את סך הכל
המתמיד של תחושה והכרה כלומר: היכולת להרגיש את תחושת השייכות גם ברגעים של רפיון (לגבי
הורים , למשל, הדבר ברור . גם בתחושת רפיון ביחס אליהם ההרגשה של שייכות עומדת ברקע תמיד כי
זה כבר אקסיומטי) המזיגה יחד אינה צריכה להיות של מזיגה של טוב מתמיד . כלומר: כשרע כאן יש
טוב במקום אחר , כשטוב כאן המקום האחר אינו מופיע , וכך יש מעין המשכיות של טוב בלבד . המזיגה
צריכה להיות של שייכות מתמדת גם כשטוב מאד שם . זוהי לדעתי תחושה מבוגרת ומושלמת (שהרי
שלמות אידיאלית של כמיהה מתמדת וחוסר רפיון אינה קיימת כלל בעולמנו) לא נתתי כאן פירוש
לדברייך אלא לקחתי את דברייך רק כנקודת מוצא למה שרציתי לומר , ועל-כן יתכן שהפירוש שנתתי
לדברייך כפי שמסתבר מתוך ההערה = אינו זה שרצית לומר אך אין זה אלא דבר משני
ועד שנתראה שלך אריאל

[מכתב המשך לאחר החופשה]

מרים יקרה שלום ,
הפעם ודאי הפתעתי אותך , זהו משקל נגד לציפיה הארוכה והבלתי מרווה של השבוע העבר . הפעם
באופן בלתי-צפוי הנה אני לפנייך. זוהי רק הוכחה נוספת שהחיים אינם סימטריים במובן אסטטי , ובעצם
צורה אחרת למימרה שאין צדק ושוויון בחיים עצמם .
כמו בכל פעם שאת עוזבת את העיר לאחר שהות קצרה , אני מלא כמיהה לראות אותך עוד. ועם חלף

הזמן – אותה כמיהה היולית מתקשים פניה לחזור לשיגרת עבודה ולימודים . מילא , יש לנו בסך הכל עוד שנתיים א"ה .

רציתי לצטט לך קטע מספרו של פורסטר " אספקטים של הרומן" שיש לו נגיעה לדברים שכתבתי לך במכתבי האחרון על שייכות מתמדת וכיוצא באלה . וכך הוא אומר : " האשליה הכרוכה באהבה היא האשליה שהיא תתמיד – לא התמידה - תתמיד . כל ההיסטוריה , כל ניסיוננו שלנו מלמדים אותנו, שאין כל יחסי אנוש , שמאריכים ימים לעד . הם בלתי יציבים כמו היצורים החיים המהווים אותם , ועליהם לנוע בקלילות של לוליין כדי לשמור על שיווי משקלם , אם ברצונם להתמיד ולהתקיים . אם יחסי אנוש יציבים הם – הרי שוב אינם יחסי אנוש , כי אם מנהג חברתי' כל רגש עז מביא איתו את אשליית הקביעות...."

זו הייתה כוונתי כשהעמדתי את "הנוסחה" שייכות מתמדת לעומת טוב מתמיד . הטוב המתמיד זוהי אשליית הקביעות , השייכות המתמדת זהו נסיון התגוננות נגד היציבות האנושית ונגד אשליה זו . אני מצרף למכתב זה רשימה ארוכה של ספרי קריאה ובמכתב הבא אצרף רשימה של ספרי הגות , תנסי לקרוא את המקסימום שאת יכולה

הרבי לכתוב !!!
מצפה לראותך – שלך אריאל

מדינת ישראל

העם נבחר באופן חופשי ודמוקרטי על ידי כלל אזרחי ישראל
לממשלה אחת, והיא אחראית למעשה ולמשפט כלל אזרחי ישראל.
הממשלה אחראית למעשה ולמשפט כלל אזרחי ישראל.

בין המוסדות המרכזיים במדינת ישראל נמנים: הכנסת, הרשות
השופטת, הרשות המבצעת, הרשות השופטת, הרשות השופטת, הרשות
השופטת, הרשות השופטת, הרשות השופטת, הרשות השופטת.

הרשות השופטת אחראית למעשה ולמשפט כלל אזרחי ישראל.
הרשות השופטת אחראית למעשה ולמשפט כלל אזרחי ישראל.
הרשות השופטת אחראית למעשה ולמשפט כלל אזרחי ישראל.
הרשות השופטת אחראית למעשה ולמשפט כלל אזרחי ישראל.

הרשות השופטת אחראית למעשה ולמשפט כלל אזרחי ישראל.
הרשות השופטת אחראית למעשה ולמשפט כלל אזרחי ישראל.
הרשות השופטת אחראית למעשה ולמשפט כלל אזרחי ישראל.
הרשות השופטת אחראית למעשה ולמשפט כלל אזרחי ישראל.

שלום ושלום

